

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuhrii Valentin în numele inculpatului Isac Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Isac Igor Gheorghe, născut la 17 ianuarie 1968,
originar și domiciliat în r-nul Florești, s. Ciripcău.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.10.2013 – 25.06.2015;

Instanța de apel: 16.07.2015 – 16.12.2015;

Instanța de recurs: 04.03.2016 – 12.05.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 25 iunie 2015, Isac I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Isac I. la 24.03.2012, în jurul orelor 23:00, aflîndu-se în gospodăria concubinei sale, Garbuz M., situată în satul Chirilovca, raionul Florești, în urma unui conflict apărut cu Boldescu A. cu aproximativ o oră înainte, avînd scopul vătămării integrității corporale, intenționat i-a aplicat ultimului, o lovitură cu un obiect necunoscut în regiunea capului, după care i-a aplicat mai multe lovituri cu o bucată de metal peste ambele picioare, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.41 „D” din 17.04.2012, traumatism cranio

cerebral, comoție cerebral, contuzia țesuturilor moi faciale, fractura deschisă ambelor oase a gambei drepte cu deplasare a fragmentelor, fractură închisă ambelor oase a gambei drepte (fracturile - confirmate radiologic), vătămări care se califică în ansamblu ca grave periculoase pentru viață și sănătatea persoanei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață ori care a provocat pierderea vederii, auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea funcționării acestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătății, însoțită de pierderea stabilă a cel puțin o treime din capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii sau la o desfigurare iremediabilă a feței și/sau a regiunilor adiacente.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat și inculpatul Isac I.

3.1. Procurorul nu a fost de acord cu mărimea pedepsei stabilite inculpatului, din care motiv a solicitat casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatului Isac I. să-i fie stabilită în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că prima instanță a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat corect acțiunile inculpatului Isac I., încadrându-le în baza art.151 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa conform sancțiunii prevăzute la articolul respectiv, însă, din motive neîntemeiate, a numit inculpatului o pedeapsă prea blândă și inechitabilă, care nu corespunde categoriei și gravității faptelor comise de către acesta.

Prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de caracterul social-periculos al faptei comise, de consecințele care au survenit în urma comiterii infracțiunii și în cele din urmă de faptul că infracțiunea săvârșită a avut urmări negative asupra sănătății și integrității fizice și psihice a părții vătămate. La fel, relevant este faptul că după comiterea faptei, Isac I. a amenințat membrii familiei părții vătămate că vor fi maltratați dacă se vor implica în cazul dat.

La stabilirea pedepsei, prima instanță nu a luat în considerație nici personalitatea inculpatului Isac I., care la locul de trai se caracterizează din punct negativ, anterior acesta fiind condamnat de mai multe ori de către instanțele de judecată pentru comiterea mai multor infracțiuni. Prin urmare aceasta denotă faptul că Isac I. este o persoană socialmente periculoasă predispusă la comiterea infracțiunilor și necesită a fi izolat de societate.

Prima instanță stabilind pedeapsa cu executare inculpatului Isac I. nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal, conform căruia pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

3.2. Isac I. a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal.

Apelantul în motivarea cererii de apel declarate a indicat că în cadrul procesului penal dat, procurorul a emis ordonanță de încetare a urmăririi penale. Ulterior, procurorul a dispus reluarea urmăririi penale pe baza declarațiilor noi ale martorului Garbuz M., însă acestea au fost recunoscute false, și prin sentința Judecătoriei Florești, Garbuz M. a fost condamnată în baza art.312 alin. (2) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 4000 lei.

În continuare a mai menționat că, atunci când a făcut cunoștință cu materialele dosarului penal, a depistat că ordonanța de reluare a urmăririi penale nu era semnată de către procuror. Despre acest fapt, avocatul inculpatului a indicat în procesul-verbal al prezentării materialelor de urmărire penală. Însă procurorul, în loc să răspundă legal la demersul avocatului, a aplicat semnătura pe ordonanța de reluare a urmăririi penale (Vol. I, f.d. 150). Așadar, în asemenea circumstanțe a considerat că procurorul a falsificat ordonanța menționată.

În cadrul examinării cauzei în prima instanță, instanța de judecată a comunicat că n-au fost prezentate dovezi privind faptul că ordonanța de reluare a urmăririi penale nu era semnată, deși în procesul verbal de prezentare a materialelor de urmăririi penale din 10.06.2013, sunt consemnate obiecțiile avocatului inculpatului asupra acestui fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, apelul declarat de către inculpatul Isac I. a fost respins, ca fiind nefondat, iar apelul declarat de către acuzatorul de stat a fost admis, sentința a fost casată parțial, cauza a fost rejudecată și pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează:

„Isac Igor Gheorghe a fost constatat vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis”

5. Verificând probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a constatat că prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, cărora le-a dat o apreciere corectă sub toate aspectele, respectând prevederile art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală și just a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită pe deplin, iar argumentele inculpatului invocate în acest sens, sunt considerate neîntemeiate, din următoarele considerente:

Instanța de apel a respins afirmațiile invocate în apelul de către inculpat referitor la faptul, că sentința primei instanțe este ilegală și neîntemeiată pe motiv că în cadrul procesului a fost emisă o ordonanță de încetare a urmăririi penale, iar ulterior procurorul prin ordonanță a dispus reluarea urmăririi penale în baza declarațiilor date de martorul Garbuz M., declarațiile căreia ulterior au fost recunoscute false, fiind condamnată în baza art.312 alin. (2) Cod penal, deoarece acestea constituie opinie subiectivă a inculpatului, mai ales că prin aprecierea legală a probelor s-a demonstrat vina lui Isac I. în vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care este periculoasă pentru viață, care constituie infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, au fost respinse și afirmațiile inculpatului referitor la faptul că la data de 10 iunie 2013 când a făcut cunoștință cu materialele dosarului penal a depistat, că ordonanța de reluare a urmăririi penale nu era semnată de procuror, fapt despre care a indicat în procesul-verbal de prezentare a materialelor urmăririi penale.

În acest aspect, instanța de apel a indicat că în materialele dosarului prezentate pentru verificarea legalității și temeiniciei sentinței contestate, (Vol. I, f.d.150) se conține ordonanța procurorului raionului Florești, Popa I. privind reluarea urmăririi penale din 26 februarie 2013, care este semnată de procurorul care a emis-o, astfel că și obiecțiile avocatului anexate la procesul-verbal de prezentare a materialelor urmăririi penale nu sunt cu suport probatoriu nici în prima instanță și nici la examinarea apelului în instanța de apel, iar solicitarea invocată în apel referitor la încetarea procesului penal în temeiul art. 275 pct.7) Cod de procedură penală, este absolut lipsit de temei.

Referindu-se la argumentele invocate de către acuzatorul de stat, instanța de apel a indicat că în privința inculpatului prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu este echitabilă faptei infracționale comise, nu corespunde împrejurărilor cauzei și normelor legale și nu va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, astfel există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei inculpatului, dat fiind că la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Art. 90 Cod penal prevede că instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana vinovatului și socotind necesar poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepse aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită inculpatului nu este echitabilă faptei comise, iar prima instanță nu a ținut pe deplin cont și nu s-a expus argumentat asupra

regulilor de individualizare a pedepsei, asupra circumstanțelor cauzei, personalității inculpatului, caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunii săvârșite.

Astfel din materialele cauzei rezultă, că inculpatul Isac I. nu este la prima abatere, anterior acesta a mai comis infracțiuni, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Drochia din 25.05.2011 în baza art.326 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale și prin sentința Judecătorei Drochia din 21.07.2008 în baza art.326 alin. (3) lit. a) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de 5 ani închisoare cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, iar în baza art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

Din considerentele enunțate, instanța de apel a menționat că inculpatului Isac I. i s-a acordat încredere de către instanțele de judecată, la stabilirea pedepsei fiindu-i aplicate prevederile art.90 Cod penal, dar după cum se observă, pedepsele aplicate nu și-au atins scopul, inculpatul nu a tras concluziile de încetare a comportamentului infracțional, nu a pășit pe calea corijării, astfel instanța de apel conchide că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numite.

Astfel, instanța de apel luând în considerație circumstanțele enunțate, precum și faptul, că inculpatul la locul de trai se caracterizează din punct de vedere negativ (f.d.91, vol. I), nu este la prima abatere, lipsa circumstanțelor atenuante, instanța de apel conchide, că inculpatul Isac I. nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numite.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel avocatul Ciuhrii V. a contestat-o cu recurs ordinar, prin care a solicitat casarea hotărârilor adoptate pe caz și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal.

În argumentarea recursului, avocatul inculpatului invocă că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul n-a contestat prin apel probele administrate în cadrul examinării cauzei penale. Dînsul a invocat încălcările normelor de procedură penală, și anume reluarea ilegală a urmăririi penale în privința lui Isac I. în baza declarațiilor martorului Garbuz M., care ulterior au fost recunoscute false, iar Garbuz M. a fost condamnată în baza art. 312 Cod penal.

Ordonanța de reluare a urmăririi penale din 26.02.2013 n-a fost semnată de autor, procurorul raionului Florești Popa I., de aceea nu are putere juridic, prin urmare ordonanța de punere sub învinuire, emisă în afara urmăririi penale (care nu era legal reluată) trebuie să fie declarată nulă, la fel și toate actele ulterioare efectuate de organul de urmărire penală.

Astfel, la momentul prezentării materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului, actele procesuale și cele procedurale din cadrul procesului penal în speță, începînd cu 26.02.2013, erau lovite de nulitate. Procurorul n-a întreprins măsuri pentru

redarea actelor întocmite un caracter legal, ci a semnat ordonanța de reluare a urmăririi penale, falsificînd-o.

Prin apel inculpatul a solicitat încetarea procesului penal, deoarece există ordonanța procurorului de scoatere a lui Isac I. de sub urmărire penală și încetarea urmăririi penale, care rămîne în vigoare, pe motiv că n-a fost legal anulată.

Instanța de apel, examinînd apelul inculpatului Isac I., l-a respins fără a-și motiva soluția. Colegiul penal al Curții de Apel Bălți n-a adus argumente în vederea respingerii celor invocate în apel referitor la:

- a) legalitatea și temeinicia reluării urmăririi penale;
- b) falsificarea ordonanței procurorului din 26.02.2013;
- c) la solicitarea încetării procesului penal.

Atît sentința judecătorei Florești din 25.06.2015, cît și decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 16.12.2015, prin neargumentarea soluției de respingere a celor invocate de inculpat, au încălcat dreptul lui Isac I. la un proces echitabil, prevăzut la art.6 al Convenției Europene cu privire la Drepturile Omului.

În drept, recurentul invocă drept temei de drept pct. 6) și 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, menționînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărîrii contestate, deoarece motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere a erorii de drept, prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat instanța de recurs constată că recurentul invocă drept temeiuri de casare a deciziei contestate pct. 6) și 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură, care prevăd că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a

repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Așadar, instanța de recurs analizînd decizia atacată, conchide că temeiul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția.

În continuare, instanța de recurs remarcă că potrivit normelor prevăzute la art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza probelor verificate în instanța de apel.

Instanța de apel a motivat decizia adoptată în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse desfășurat în pct. 5 din prezenta decizie. Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază soluția (Vol. II, f.d. 161-173), iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei atacate.

Referindu-se la temeiul de drept invocat de către recurent prevăzut la pct. 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în opinia căruia cauza care înlătură răspunderea penală, ar fi declararea nulă a ordonanței procurorului raionului Florești din 26.02.2013 privind anularea de scoatere de sub urmărire penală a lui Isac I. din 24.07.2012, precum și a actelor procesuale efectuate de organul de urmărire penală în privința lui Isac I. după adoptarea acestei ordonanțe, cu încălcarea prevederilor legale, instanța de recurs menționează că acest temei a fost invocat în cererea de apel declarată de inculpat și instanța de apel s-a pronunțat asupra acestui motiv, indicînd că apelantul nu a invocat careva argumente temeinice în acest sens, însă doar a relatat faptele conform viziunii sale sub formă de apărare.

În această ordine de idei, instanța de recurs remarcă că ordonanța privind reluarea urmăririi penale din 26 februarie 2013 este legală și întemeiată, din motiv că procurorul raionului Florești, Popa Ion, just a dispus reluarea urmăririi penale în privința lui Isac I. anulînd în așa fel ordonanța privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală din 24 iulie 2012 în conformitate cu art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

În aceste circumstanțe, se indică că ordonanța privind reluarea urmăririi penale este întemeiată pe faptul că la caz au fost stabilite circumstanțe noi, și anume, Garbuz M. fiind audiată în calitate de martor pe cauza dată, a menționat că *„cele declarate în calitate de bănuț nu corespund adevărului, deoarece la acel moment concubina cu Isac I., care a*

rugat-o să ia toată vina asupra sa, fiind că ea are copil mic și nu va fi pedepsită cu privațiune de libertate. Însă în realitate, Isac I. l-a lovit pe Boldescu A. cu o bucată de metal peste picioare, ultimul fiind în poziție culcată.”

În continuare se menționează că, circumstanțe noi au fost stabilite și în urma audierii martorului Boldescu G., mama părții vătămate, care a afirmat că „*inculpatul Isac I. le-a amenințat cu răfuiala fizică, dacă nu-l vor ierta pentru fapta săvârșită în privința lui Boldescu A.*”. Acest fapt a fost confirmat și prin declarațiile martorului Boldescu D.

În contextul dat, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiat argumentul dat, din motiv că circumstanțele expuse de către recurent sunt în contrazicere cu probele administrate pe cauza dată, care corect au fost apreciate de către prima instanță, și verificate de către instanța de apel.

Tot aici, instanța de recurs apreciază ca fiind corecte și obiective aprecierile instanței de fond referitor la faptul încetării procesului penal din motivul falsificării ordonanței din 26.02.2013, care a menționat că „*în materialele cauzei prezentate pentru verificarea legalității și temeiniciei sentinței contestate, la f.d. 150, Vol. I, se conține ordonanța procurorului raionului Florești privind reluarea urmăririi penale din 26.02.2013, care este semnată de procurorul care a emis-o, astfel și obiecțiile avocatului anexate la procesul-verbal de prezentare a materialelor urmăririi penale nu sunt suport probatoriu nici în prima instanță și nici la examinarea apelului în instanța de apel, iar solicitarea invocată de către apelant referitor la încetarea procesului penal în temeiul art. 275 pct.7) Cod de procedură penală, este lipsită de temei”*.

Așadar, ținând cont de argumentele formulate în prezentul recurs, dar și de conținutul deciziei contestate, instanța de recurs ajunge la concluzia că decizia contestată este în concordanță cu normele procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal (art. 314 Cod de procedură penală), în limita învinurii formulate în rechizitoriu (art. 325 Cod de procedură penală), cu verificarea circumstanțelor de fapt și constatarea aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludentii, utilității, veridicității și coroborării reciproce (art. 100-101 Cod de procedură penală) și cu expunerea detaliată asupra motivelor indicate în apel.

În concluzie, instanța de recurs menționează că în urma analizei textului deciziei contestate nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea dată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuhrii Valentin în numele inculpatului Isac Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Isac Igor Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 24 iunie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru